Det må være mulig å etablere fritidsaktiviteter som både barn og voksne kan ha glede av!

Dette var tanken min som ble Rommen Golfbane og Groruddalen Golfklubb.

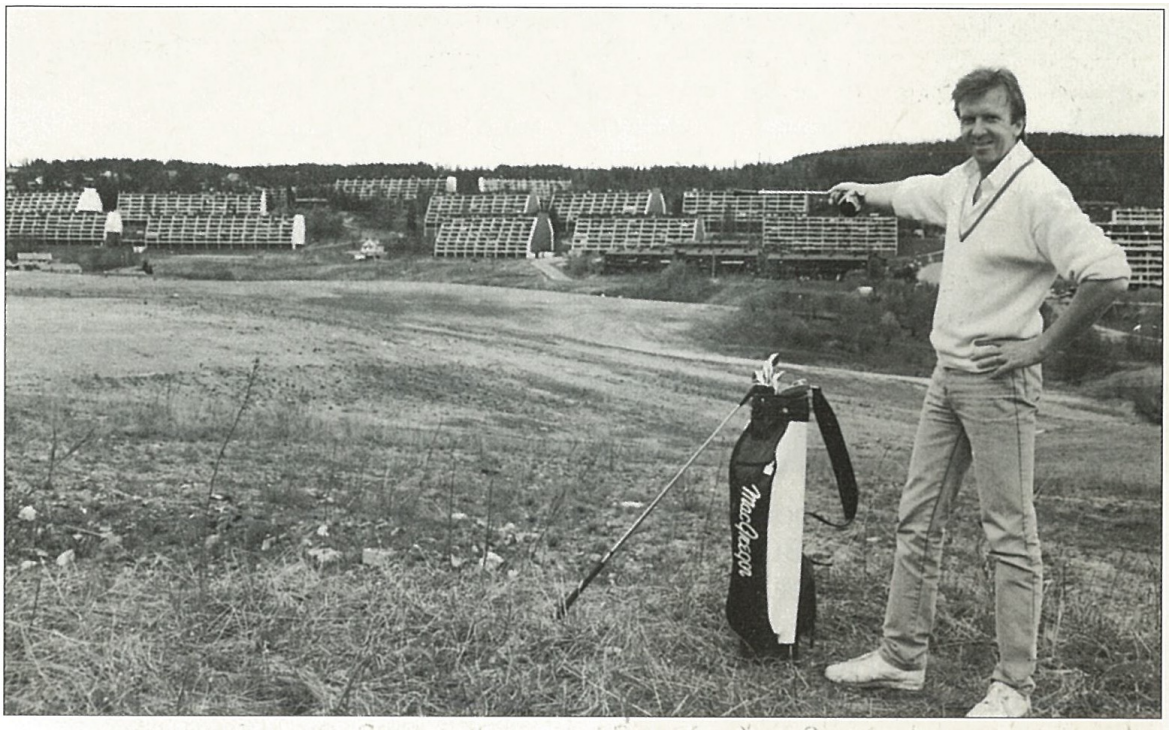

Slik startet det!

Jeg flyttet til Vestli i 1974, til et utrolig hyggelig nabolag. Her var det fint å bo, også for ungene som hadde masser av tilbud og koste seg skikkelig. Innimellom tenkte jeg på hvordan vi kunne få litt flere aktiviteter i området som også kunne passe for voksne, i tillegg til fotball og håndball som allerede var godt etablert. Det var nemlig gjennom fotballen jeg ble kjent med området allerede i 1970. Den gangen leverte jeg nye fotballdrakter til Vestli ILs fotballag.

Tanken kom tilbake etter en jobbtur til Seychellene i 1982, hvor jeg møtte en Australsk kollega. Vi satt og pratet om sport og idrett som passet nettopp for oss over 30. Han var helt tydelig på at squash og aerobic kom til å bli en suksess også i Europa om noen år! "Det skal du starte opp med!" sa han, men det var litt vanskelig å føle samme entusiasme som det han hadde. Jeg var litt mer inne på bowling, noe han var helt uenig i.

Uansett ble det sådd et lite frø i hodet på meg, uten at det fikk for mye næring. Så hørte jeg i 1985-86 at bowlinghallen på Veitvet kanskje skulle legges ned og da kjente jeg at frøet begynte å få litt næring.

Jeg hadde tenkt litt på golf, men slo det raskt fra meg og tenkte at et idrettssenter heller kunne være noe. Tankene gikk tilbake til squash og aerobic, men i tillegg helsestudio og bowling. Så kom ideen om å få NIMI eller et annet type legesenter for idrett også opp til oss, for det nærmeste senteret lå på Ekeberg!
Jeg tenkte at om jeg fikk litt gehør for bowlingideen, kunne jeg ta med de andre ideene i tillegg. Kanskje jeg kunne bygge et idretts-senter på Vestli!

Jeg tenkte at om jeg fikk gehør for bowling ideen, kunne jeg ta med de andre ideene i tillegg. Kanskje jeg kunne bygge et idrettssenter på Vestli!

Jeg begynte å jobbe frem noen planer som jeg skulle presenterte for Norges Bowlingforbund. Siden det også var noen rykter om et nasjonalt anlegg for bowling, la jeg dette også inn i presentasjonen. Nå skal det sies at det gikk både vår og sommer, før jeg fikk noe helt klart, men så fikk jeg tatt mot til meg og booket et møte. At jeg var litt usikker på responsen var det ikke tvil om, men for å gjøre en lang historie kort:

"Ja, dette er spennende!" var tilbakemeldingen fra bowlingforbundet!

De så dette som en mulighet til å få realisert sine planer om et riksanlegg. Hvem hadde ventet en slik mottakelse? Jeg lovet å fortsette å jobbe med planene, og så kom dagen hvor jeg var klar til å kontakte kommunen. Det var jo de som disponerte området jeg hadde sett meg ut.

Jeg tenkte at et uannonsert besøk til å sondere ideene kunne være like greit, så da gikk turen til Park- og idrettsvesenet i Oslo kommune. Jeg fikk «audiens» og møtte saksbehandleren som het Øyvind Johannessen. Her er det viktig å få frem at Øyvind ble etter dette første møte, en svært viktig person for hele den videre prosessen!

Igjen ble jeg overrasket over hvor positiv holdningen var, men de fortalte at de hadde andre planer for området, eller rettere sagt et konkret ønske! De ville etablere et treningsanlegg for golf omtrent på samme område som jeg hadde sett meg ut.

Utfordringen, eller kanskje problemet deres var at de ikke hadde noen til å gjennomføre og finansiere dette prosjektet. Derfor lurte de på om det var av interesse å gjøre dette i stedet for bowling og squash!

NB! *På dette tidspunktet visste jeg ingenting om disse planene som faktisk hadde vært presentert i Aftenposten (bildet under). Som min mormor ville sagt: – Det hadde nok gått meg hus forbi!

Seks-hulls golf-bane planlegges i Groruddalen

Det er fem år på venteliste for dem som vil spille golf i hovedstaden. Det skyldes mangel på golfbaner. Neste sommer kan Oslos annen golfbane være en realitet. På Rommen øverst i Groruddalen.

BRYNJULF NYGAARD

Arealet det dreier seg om er på 150 da og forlengst regulert til friområde. Det begrenses av Trondheimsveien i vest, Bånkallstubben i nord, Tokerudbekken i øst og Karen Platous vei i syd. De tekniske planene er utarbeidet i fellesskap av Norges Golfforbund, Oslo Idrettskrets og Park- og idrettsvesenet.

I første rekke blir det en øvelsesbane på seks hull, med slaglengde fra 110 til 200 meter. I tillegg kommer øvelsesbane for trening av lange slag, «pitch- og putt»-bane, samt klubbhus med nødvendige faciliteter. I det hele tatt kan Rommen-anlegget bli et nytt stort senter for idrettsaktiviteter.

— Det er ingen tvil om at Rommen korthullbane vil dekke et efterlengtet behov og på kort sikt avhjelpe den krisesituasjon som golfsporten er inne i. Samtidig vil den være med på å spre interessen i byens nordøstlige deler, sier prosjektleder i Norges Golfforbund, Lisbeth Hvinden. Vi håper og tror at planene kan realiseres.

Oslo Golfklubb holder hus på Bogstad, byens eneste golfbane. Den ble innviet i 1924, så noen særlig utvikling på anleggsfronten kan det ikke sies å ha vært. Idag er det fem år på venteliste for dem som vil «golfe» der.

Efter det Aftenposten erfarer, er også andre etater interessert i Rommen-området, både til boligformål og næringsvirksomhet. Men det står uomtvistelig fast at hele området er regulert til friområder.

Det er Stovner Bydelsutvalg fullstendig klar over, og vil kjempe for det. — Et golfbaneanlegg i denne størrelsen høres spennende ut. Eftersom vi er innstilt på å bevare de grønne lungene vi har igjen i distriktet, ser jeg positivt på prosjektet, sier utvalgsleder May Grimdalen (kr.f.) til Aftenposten.

I Oslo Idrettskrets er det bane- og anleggsutvalget som hittil har hatt hånd om prosjektet. Formannen i utvalget, Bjørn Østreng, sier at deres syn er klart.

— Vi vet at golfinteressen er stor og har gjort mange forsøk på å hjelpe til. Men strenge miljøhensyn stikker ofte kjepper i hjulene. Motsetningene er store, ikke alle er enige i at friområder skal brukes til idrettsformål. På Rommen bør ikke dette bli noe problem, sier Østreng.

Finansieringen er ikke klar. Det skal partene utrede, men på grunnlag av erfaringer som er gjort i vårt granneland i øst, er det meningen at banen skal bygges og drives i privat regi, uten utgifter for Oslo kommune.

Om det går som initiativtagerne ønsker, kan arbeidet i terrenget ta til i løpet av høsten.

Stormestere som Severiano Ballesteros kommer vel neppe til Rommen, men det er grunn til å minne om at også den verdenskjente spanjolen begynte sin golfkarrière på en slik korthullbane som planlegges på Rommen.

(Foto: Reuter)

For meg var problemstillingen ganske enkel, siden jeg hadde forsøkt meg på golf i USA i 1975 og hadde jo tenkt litt på det også., Ja, jeg hadde til og med spilt litt på Vestfold GK. I tillegg hadde jeg sjekket litt om medlemskap på Bogstad, men det var både dyrt og langt unna Groruddalen. Så beslutningen var enkel og jeg sa: "Ja! - da gjør vi vel det, da", - og resten er denne historien sett med mine øyne.

Dette var i september 1987. Jeg satte alle kluter til og sammen med NGF og Oslo park- og idrettsvesen startet vi planleggingen av det som i dag er Rommen golfbane. Det var mye jobb igjen før vi hadde noe som helst annet enn en god ide og noen positive uttalelser fra de som allerede var golf-frelst.

Kanskje var det langt mer jobb enn jeg noen gang hadde forestilt meg. Tenk om de allerede den gangen hadde fortalt meg at Thorvald Stoltenberg hadde vært interessert i å utvikle golfen i Norge? Ja, da hadde jeg jo lagt en helt annen strategi og kanskje spart oss for masse utfordringer og problemer, men det er også historie nå. (se video med Stoltenberg)

Vel, nok om det, jeg hadde en jobb å gjøre. Jeg skulle bygge golfbane og etablere en golfklubb, og det var ikke akkurat noe jeg hadde erfaring med.

For meg var planen klar, men jeg trengte litt lokal støtte og hjelp, for dette ville jeg ikke klare alene! Først trengte jeg noen lokale golf-entusiaster, om de fantes. Veien var kort til Akers Avis/Groruddalen Budstikke, hvor jeg presenterte planene og de ble kjempeinteressert og var velvillige til å få ut all informasjon jeg hadde på prosjektet. Et kort intervju og et bilde på området og så var vi klare!

Jeg må innrømme at jeg var ganske så spent da avisen kom, og jeg satt og ventet på de første telefonene. Jeg leste artikkelen og så på bildet, (*bildet på toppen av denne artikkelen*), og tenkte litt tilbake på hvorfor jeg hadde sagt ja til å bygge en golfbane. Vel, nå var det for sent å angre, så da var det jo bare å brette opp ermene.

På dette bildet ser vi de første entusiastene som var med å legge grunnlaget for banan. Takk til alle som deltok på alle våre dugnader. Bildet er tatt våren 1988.

Første telefon etter avisartikkelen, kom fra Per Larsen. Han fortalte at han hadde spilt golf i mange år og kunne godt tenke seg å være med i prosjektet. Bjørn Erik Brekke og Helge Syversen ringte noen dager etter, men de var kun golfentusiaster uten erfaring, men det viktigste var at vi nå var vi i gang!

Rommen-golf

Golfsporten har hatt et litt eksklusivt preg i norsk sammenheng. Men ting er i ferd med å skje i Oslo-området... Idag stiftes den nye golfklubben på Rommen. 12 banebrytere med Ingar Næss møtes på Tokerud ungdomsskole og erklærer den nye klubben for stiftet. 50 medlemmer har allerede tegnet seg på listen, men det er plass til flere! Oppimot 400 hovedmedlemmer regner klubben med å finne plass til. I tillegg ønskes pensjonister og ungdom velkommen som såkalte B-medlemmer. Både topp og bredde skal få muligheter til å dyrke golfsporten, hvilket gjør den nye klubben til alt annet enn en Bogstad-kopi.

Og banen? Den skal, hvis alt går efter planen, stå ferdig på eftersommeren. Hvis de kommunale myndigheter gir grønt lys, hvilket er ganske sannsynlig i denne saken. Det er snakk om en nihullsbane, inngangsbilletten for en medlemsandel blir ca. 3000 kroner, får vi opplyst.

Interessant er det ellers å registrere at ledelsen på Tokerud ungdomsskole vurderer å gi innpass for golfentusiaster i skolens valgfagtimer.

Klubben ble etablert 21. april i 1988 og interimsstyret var på plass. Det bestod av Bjørn Erik Brekke, Wenche Lønnquist, Per Larsen, Helge Syversen, Glenn Tuxen og undertegnede.

Så startet jobben med prosjektering og finansiering, i tillegg til å planlegge selve klubben. Nå måtte vi få inn medlemmer og en pro som kunne lære opp interesserte Groruddøler, selv om vi ikke hadde noen bane.

Fredag 29. april 1988

Groruddalen golfklubb

Av JON EIRIK VOLD

Groruddalen golfklubb er stiftet. Den nye klubben som er et ledd i fremskyndingen av det store golf-anlegget på Rommen, har nå dannet sitt første interimsstyre på fire mann. Ingar Næss er klubbens første formann.

Den 1. juni skal det sammenkalles til medlemsmøte på Tokerud skole. Her vil det bli tegnet medlemmer, og gitt informasjon om golfsporten.

Klubben vil prøve å verve medlemmer fra skoler til eldresentra og allerede nå er det høyst sannsynlig at det vil opprettes en egen valgfaggruppe i golf på Tokerud skole. 2. juni vil klubben presentere seg på forskjellige eldresentra, og først ute er Stovner. Dette er også det foreløpige tilholdsstedet til denne klubben.

KURS

Når en «driver-range» høyst sannsynlig vil bli oppsatt i sommer, vil det i regi av klubben bli arrangert kurser for nybegynnere, viderekomne og spesialister.

Formann Ingar Næss kan opplyse om at det vil bli en stor premie til den som lager klubbens emblem. Merket skal illustrere golf og Groruddalen, og det skal ellers inneholde stiftelsesdato.

FOR ALLE

I denne klubben rekrutterer vi alt fra den eldste til den yngste, og fra den beste til den dårligste. Golf er først og fremst en idrett hvor det sosiale vil stå i fokus, forteller Ingar Næss tiil AKERS AVIS/Groruddalen.

De som vil vite mer om Groruddalen golfklubb kan henvende seg til Ingar Næss på telefon 10 64 37.

LINDERUD idrettslag har i år arrangert skirenn for de aller minste i bydelen. Cirka 50 ivrige skiløpere fra 3-10 år har møtt tre kvelder ved Linderudbanen og gjennomført sitt løp i løyper som har variert fra 100-600 meter. Resultater følger i onsdagens nummer.

Vi hadde ikke noe klubbhus eller andre fasiliteter til hverken møter eller annet. Wencke, en av våre store ildsjeler, hadde kontakter på Stovner senter og der fikk vi låne lokaler til våre første møter. At det ble på Stovner Eldre Senter passet jo bra for en av målgruppene var jo pensjonister.
I forbindelse med de første søknadene til Oslo

Kommune hadde jeg fremmet forslag om hovedsatsningene i forhold til medlemmer. Vi skulle ha stort fokus på rekrutering av barn og ungdom, i tillegg til hovedmedlemmene som var voksne over 20år, og ikke minst pensjonister. De hadde jo tid til å bruke banen på dagtid, noe vi brukte som argument.

Hovedmedlemmene skulle betale mest i kontingent, mens barn, ungdom og pensjonister skulle få sterkt rabatterte priser.

Dette var også en av grunnene til at Oslo Kommune var svært vennlig innstilt til prosjektet.

Det var også på Stovner Senter, nærmere bestemt i eldresenterets lokaler, vi hadde våre første styremøter.

Vårt første styre besto av: undertegnede (formann), Helge Syversen (nestformann), Wenche Lønnquist (Sekretær), Arild E. Sørensen (Kasserer), Ola Normann. (Styremedlem), Per Larsen (1. varamann), Bjørn Erik Brekke (2. varamann)

Her ser vi Bjørn Erik i full gang med verving av medlemmer på Stovner Senter. Bakgrunnen fikk vi sponset av Reklamehuset ved Tore Skår.

Så måtte vi ha et "trekkplaster", og siden jeg hadde benyttet Kjell Kaspersen som fysioterapaut, tenkte jeg at han kunne være en mulighet. Han hadde nemlig pratet litt om golf da jeg var der til behandling. Så tenkt, - så gjort!

For de som ikke vet hvem Kjell Kaspersen er og var, så var han en norsk helt på fotballbanen. Han hadde reddet hundrevis av baller og sørget for flere seiere som en av Norges aller beste landslagsmålvakter. Han var også golfer på Oslo Golfklubb og som sagt fysioterapeut. Hans presentasjon av golfens unike egenskaper for helsen og for oppbygging av «ukjente» muskler, var en overraskelse for de aller fleste.

Hans påstander, bygget på mange års erfaring, om at golfere ofte blir raskere friske enn andre pga mye kroppslig bevegelse. Dette var argumenter som gikk rett hjem hos mange.

I tillegg hadde vi også fått med oss en golftrener og han skulle fortelle og vise litt om sine tilbud. Selvfølgelig introduserte han også de første kursene, som ble avholdt på jordene rundt området der banen skulle ligge. Om jeg ikke husker feil het det Jan Telles Golf School.

Ønske om å få det ettertraktede "grønne kortet" begynte å melde seg og noen meget interesserte reiste med Telle til Sverige og forsøkte seg på sine første golfslag, men de fleste valgte å vente.

Ønske om å få det ettertraktede grønne kortet begynte å melde seg. Noen reiste med Telle til Sverige og prøvde seg der, men de fleste valgte å vente.

Det gikk opp og ned!

i valgte bevisst ikke å trekke frem negativt ting rundt alt som gikk galt i denne starten, men innimellom gikk det nesten på helsa løs for noen av oss.

Hadde den første banken vi kontaktet og Oslo kommune sagt ja første gangen vi spurte, ja da hadde det ikke vært mye problemer, men slik var det ikke.

Med full jobb ved siden av å få ordnet finansiering og få byggeløyve, var det ikke mange ledige timer til familien. Jeg hadde bestemt meg for at dette skulle vi få til, slik at planen om å starte bygging på våren i 1989 skulle holdes.

Så i slutten av mai innså jeg at jeg ikke kunne klare begge oppgavene, og måtte ta et valg. Enten legge planene om å få etablert en golfbane i Groruddalen på hylla, eller slutte i jobben jeg hadde.

Jeg valgte å si opp jobben, og fikk forhandlet meg frem til en ok avtale, slik at jeg ikke skulle sulte og regningene bli betalt de neste månedene. Nå kunne jeg virkelig ta tak i oppgavene med golfklubben, men jeg hadde kun tre måneder før jeg var avhengig av å komme i jobb igjen, så her måtte det prioriteres!

Det var ikke vanskelig å få gode råd fra NGF, men virkeligheten var faktisk helt annerledes enn det glansbildet de hadde av det finansielle markedet.

Det var fullstendig «tørke »! Det var nemlig på dette tidspunktet mye begynte å snu til det verre. Jappe-tiden var over, og golf var plutselig ikke så «in» lenger. Bankene var absolutt ikke så villige til å låne ut penger. Dette skyldes også at gikk Onsøy GK konkurs, og det en uke før jeg skulle i nytt møte med Sparebanken! Det kom ikke som et stort sjokk at vi fikk nei, men skuffelsen var ikke desto mindre.

Noen ting jeg er glad for at jeg hadde var sterk tro på prosjektet, pågangsmot og evnen til å snu det negative til muligheter. Etter flere møter med NGF og Park- og idrettsvesenet, andre golfere og venner, begynte prospektet å ta ny form. En av de jeg fikk en del hjelp av var Morten Erichsen som skulle bygge Oppegård GK. Han hadde alt på plass og planer om 18-hull etter hvert. Siden han faktisk visste hva det å bygge golfbane gikk ut på, var hans innspill realistiske og relativt enkle å forstå. Ja, han ga meg akkurat det lille ekstra av inspirasjon, slik at det var bare å stå på videre.

Jeg hadde som sagt fått flere nei i de første forsøkene, og alle forklaringene var litt forskjellige, men det var «troen» som jeg tolket som den største hindringen! De trodde ikke det var nok interesse til å få etablert en klubb og bane med kun 9-hull, i tillegg kun par 3. De sa det ikke direkte, men jeg hørte at det også lå noe negativt til «Groruddalen» i kommentarene. Det gjorde meg ennå mer kamplysten, jeg skulle vise dem at vi i Groruddalen kunne få til det vi ville. Jeg gjentar at vi var mange med i hele prosessen, men dette er som sagt slik jeg opplevde reisen.

Tenke, tenke, tenke!

Jeg lurer på hvor mange netter jeg lå våken og hvor mange tanker som gikk gjennom hodet på denne tiden. Her måtte vi bare utnytte alle små muligheter, det var ingen annen løsning! Jeg følte vel at jeg hadde et stort ansvar overfor alle jeg hadde fått med meg. Alle var giret på å hjelpe til, men ingen av oss hadde etablert hverken klubb eller golfbane tidligere!

Klubbens logo.

Markedsføring av klubb og baneprosjekt var fortsatt svært viktig, og vi måtte, som sagt, utnytte alle muligheter og kanaler. Vi snakket med som var interessert for å se om vi kunne få noen nye ideer til aktiviteter slik at vi kunne få litt ekstra medieoppmerksomhet, men nei! Vi måtte gjøre jobben selv.

Så, på et styremøte bestemte vi oss for å få laget en logo til klubben, bl.a. i håp om at det det kanskje ville gi litt ekstra tro på prosjektet. At «Budstikka» var med oss igjen, var som alltid svært hyggelig, og den 13.mai i 1988 kom det en ny artikkel på trykk. Vi hadde også fått med oss en av de første golfutstyr-leverandørene våre, og eieren var Tor Harald Mjøen i NorGolf. Han var kjempehyggelig og ga oss et golfsett som vi kunne gi i premie for beste forslag til logo.

SPORT

Hvem vinner golf-sett

Groruddalen Golfklubb innbyr til en stor konkurranse. Den som tegner det beste klubbemblemet kan vinne et komplett golfsett til en verdi av 2 000 kroner.

Emblemet må bestå av følgende illustrasjoner: klubbens navn, tiftelsesdato (21.4.88), og [illegible] å illustrere golfsporten (k[illegible]ller, flagg, bane). I utgangspunktet kan emblemet være både rundt, firkantet eller ovalt.

● ● Juryen består av følgende personer: Ingar Næss (formann i Groruddalen Golfklubb), Jon Eirik Vold (AKERS AVIS/Groruddalen) og Mjøen (Nor-Golf). Forslag må sendes innen 27.5.88 til følgende adresse: Groruddalen Golfklubb, postboks 4, Vestli, 0911 Oslo 9.

HVEM VINNER? Det komplette golfutstyret som er levert av Nor-Golf settes opp som premie til den som tegner det beste klubbmerke til Groruddalen Golfklubb.

Onsdag 6. juli 1988

Bjørn vant konkurransen:

Dette er golf-klubbens emblem

I konkurranse om å lage Groruddalen Golfklubbs emblem var det Bjørn Knutzen, som i konkurranse med 23 andre innsendere, stakk av med seieren. Juryen, bestående av Ingar Næss (formann i Groruddalen Golfklubb), Tor Harald Mjøen (Nor-golf) og Jon Eirik Vold (AKERS AVIS/Groruddalen) var enige om at hans bidrag var det mest representative, samtidig som merket tydelig illustrert golfsporten. Dermed kunne han motta førstepremien som var et komplett MacGregor golfsett fra importøren Nor-golf.

Knutzens emblem vant i konkurranse med mange bra innsendte forslag, kunne juryen konstatere etter at avgjørelsen endelig hadde falt.

Bjørn Knutzen, som vant golfsettet til en verdi av cirka 2000 kroner, har allerede meldt seg inn i Groruddalen Golfklubb, som nå har nådd 80 medlemmer.

— Tilstrømmingen av medlemmer så langt tyder på at vi skal kunne klare målet vårt, som er å nå 400 medlemmer i oktober, sier en optimistisk formann i Groruddalen Golfklubb, Ingar Næss.

GRORUDDALEN GOLFKLUBB Stiftet 21.4.88

MEST REPRESENTATIVE: Her er Groruddalen Golfklubbs klubbemblem, tegnet av Bjørn Knutzen.

GOLFSETT: Bjørn Knutzen (t. h.) kan her motta golfsettet fra Nor-golf ved Tor Harald Mjøen (t. v.). I midten står formannen i Groruddalen Golfklubb, Ingar Næss.

Etter at konkurransen ble utlyst, tok det ikke lang tid før de første forslagene raste inn med posten. Min datter, som den gangen var 10 år husker fortsatt at vi satt hjemme rundt kjøkkenbordet og vurderte forslagene. Det var mye forskjellig å velge i, men det var spesielt ett av forslagene som vi den gangen kunne enes om, men styre skulle jo ta beslutningen.

Vinneren het Bjørn Knutzen og hele styret likte hans forslag og ble valgt blant de 23 innsendte skissene. Så ble forslaget finpusset og gjort klar til bruk.

Snobber!

Omtrent på dette tidspunktet våren 1988, startet vi med litt trening på jordene der BBS ligger i dag. At golf ikke var en normal idrett i Groruddalen, fikk vi merke. Her kom det stadig vekk slengbemerkninger fra biler som kjørte forbi og turgåere. Bemerkningene gikk på at vi var noen «vestkant snobber» og at nå hadde «sossen» inntatt Groruddalen. De tutet og viste oss fingeren! I mitt hode handlet dette mest om uvitenhet og jeg tok det ikke så hardt, men litt trist var det.

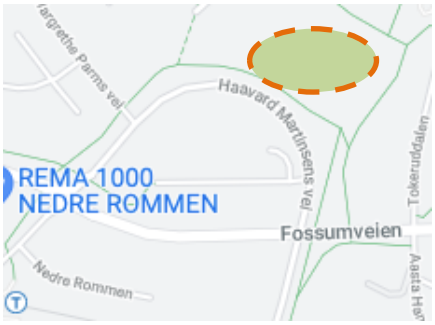

Jeg husker jeg tenkte at kanskje de egentlig har lyst til å bli prøve golf, men noen andre i vennekretsen deres måtte gå foran. Uansett hva som kom av kommentarer, både positivt og

negativt, tok jeg med meg som nyttig erfaring og kunnskap i mitt forhåpentlig siste dokument.

Jeg husker godt jeg ble litt provosert og for meg er det positivt, for som tidligere sagt, da bestemmer jeg meg for å vise at de tar feil og vi skal lykkes.

Så satte jeg meg ned nok en gang for å skrive og bestemte meg for å endre strategi. Jeg innså at jeg hadde pratet for mye om «det jeg trodde på» og for lite om av det som banker og finansieringsselskapene «tenkte og ikke trodde på». Nå var planen å gi dem en helt ny historie, for om vi ikke fikk dette til nå, - ja det spøkte det for både bane og klubb.

Så startet jeg opp min gamle IBM 360 fra 1984 og begynte med helt blanke ark.

Hvilke innvendinger hadde jeg fått og hvordan kunne jeg snu disse til gode troverdige svar på deres tvil. Alt gikk nå ut på å bygge tro, ja nesten religiøs tro, på at dette var en sikker «vinner»! Jeg kjenner selv i dag, over 30 år senere, hvordan de gamle følelsene var.

Jeg ga ikke opp å banke dører, og tok noen tester for å sikre at dokumentet kom helt på plass. Jeg hadde endret det sikkert fem seks ganger, før jeg hadde den skikkelige troen på at nå var "nøtten knekt"

Den eneste banken vi hadde igjen i Oslo var Bergen Bank og når jeg kom til møte med dem, følte jeg at jeg hadde hatt full klaff, trodde i alle fall jeg. Årsaken var også at en av de som var med i møte var en svensk golfentusiast. At han nettopp hadde vært med å etablere en bane og klubb i Sverige var jo som en drøm gikk i oppfyllelse. Tenk! En entusiast og en som forstod hva vi snakket om! Jeg visste jeg hadde laget et dokument som bygget på å gi svar, ikke bare å fortelle om mulighetene og dette var en skikkelig syretest.

Etter møtet må jeg innrømme at jeg nå så lyset i tunnelen, - kanskje var dette løsningen? Nå var jeg var ganske høyt oppe og gledet meg til telefonen jeg hadde blitt lovet.

Så kom den! Jeg mistet nok litt av troen da jeg hørte sekretæren si: «Det er noe vi ikke hadde fått helt svar på, men kanskje det var mulig å løse.» Dette var den beskjeden jeg fikk, sammen med invitasjon til nytt møte.

Dagen kom, og jeg forsøkte ikke å vise hvor nervøs jeg var når jeg kom inn i møterommet. Jeg hadde vært innom WC i resepsjonen og tatt med meg litt toalettpapir i lommen. Jeg holdt rundt papiret så lenge jeg kunne før vi gikk inn, så håndsvetten ikke skulle røpe meg når vi hilste. I tillegg var jeg så nervøs at jeg var kvalm.

De åpnet møtet og sa at dette så bra ut, men det var en vesentlig ting de ikke hadde fått svar på. Jeg er sikker på at hjerte hoppet over minst ett slag. Nå kommer det igjen, men før jeg rakk å tenke tanken helt ut sier de følgende:

"Du har glemt å skrive inn hvilket kontonummer lånebeløpet skal gå til", og så smilte de.

Jeg er sikker på at dette hadde de gledet seg til å fortelle for å se overraskelsen i mitt ansikt, noe de ikke måtte vente lenge på! Alt arbeid var ikke forgjeves, og jeg smilte fra øre til øre. Det var nesten så tårene kom!

Bergen Bank sa ja til å delfinansiere oss, men selvfølgelig satte de sine betingelser også. Først måtte vi ha på plass alle godkjenninger fra kommunen, og støtteordninger, i tillegg ha nok medlemmer til å sikre driften.

Nå kunne vi benytte høsten og vinteren til å rekruttere flere medlemmer, få alle godkjenninger og starte prosjekteringen for fullt. Nå var vi i gang og målet, var som sagt, å få i startet byggingen så tidlig som mulig på våren 1989 og åpne banen sommeren '90.

Medlemstilgang.

Nå var det ny giv, og de første ukene og månedene var kanskje den mest spennende tiden, for ingen av oss visste hva som kom til å skje i forhold til medlemstilgangen.

Ja, hvor mange av de som sto på ventelistene ville bli medlemmer? Heldigvis kom svarene ganske raskt etter at de hadde mottatt en offisiell invitasjon og medlemsmassen begynte å fylles opp. Vi merket også langt bedre respons når vi stod med vår info-stand på Stovner, Furuset, Økern og Grorud senter. Uansett hvor vi var, møtte vi mange interesserte mennesker som kom bortom og fikk informasjon. Det hendte også at det ble medlemmer der og da. Jippi!

Medlemstilgangen var klart størst i alderen mellom 35 og 55 år, men det var tilslutning fra både av juniorer og pensjonister også. Den største utfordringen lå i å få med jenter og damer! Derfor besluttet styre at vi skulle gi et godt tilbud til ektefellene, noe som hjalp litt.

Ellers var det både hyggelig og spennende å se alle de forskjellige personlighetene som lurte på om de skulle bli medlem hos oss, eller velge en annen klubb. Det var ikke bare-bare for alle å melde seg inn i en golfklubb som het noe med Groruddalen. Noen var faktisk litt «redde» for at det ikke var «fint nok». Da var jeg faktisk glad for at vi kalte klubben for Groruddalen Golfklubb og med det markerte at golf faktisk er en idrett for alle samfunnslag.

Opp og ned, - igjen!

Det var ikke bare når vi jobbet med finansieringen at ting gikk opp og ned. Når alt så som best ut på medlemssiden, brøt det sammen igjen. Over 100 medlemmer på vår venteliste gikk til Oppegård. Argumentene var enkle - de har planer om å bygge en full 18-hulls bane, i tillegg hadde de både par 3, 4 og 5 hull. Altså ikke som oss med kun par 3-hull.

Vel, så var det bare å begynne på'n igjen. Jeg tror Glenn Tuxen husker dette best av alle, han var nemlig ansvarlig for klubbens medlemsregister på den tiden og hadde sin fulle hyre med å holde dette ajour. Vi hadde lite eller ingen penger til å kjøpe inn datautstyr og software, så alt vi hadde personlig måtte benyttes, og all software programmering utviklet vi selv, eller rettere sagt Glenn!

En ting er viktig å få frem her og det var at alle de rundt meg på den tiden sto på, de var med og dro lasset! Dette skulle vi klare! Vi dro til igjen med masse informasjon og aktiviteter for å holde trykket oppe. Og vi fikk lønn for strevet, for nye medlemmer kom hele tiden, så vi hadde fortsatt stor tro på at dette skulle gå bra.

At vi hele tiden hadde aktiviteter gjorde også at vi ikke ble glemt. Et av tiltakene vi fikk til var en miniserie med programmer på Groruddalen Lokal-TV. Tenke seg vi fikk lov til å benytte deres utstyr og studio helt gratis. Jeg tror faktisk vi med dette laget Norges første miniserie om golf.

Dette var selvfølgelig for å styrke medlemsmassen og lokal-TV en viktig kanal i tillegg til lokalavisene. Første program var veldig generelt, men det virket. Det er vel litt typisk at de fleste på den tiden ikke ville innrømme at de så på TV, og i alle fall ikke på lokal-TV. Men så mange mennesker som kom og fortalte at de hadde sett programmene på TV, og at de også

var interessert i golf, var et bevis på at Groruddalen Lokal-TV hadde mange seere. Det var bra, for med TV´n var lettere å komme ut til folket enn kun ved tilstedeværelse på diverse kjøpesenter. Siden prisen på produksjonen kun var noen hundrelapper samt egen innsats, var det bare å sette i gang med planlegging av flere programmer over samme lest. Vi laget som sagt en serie med programmer, om alt fra golfbanen og hvordan den ble bygget, til presentasjon om utstyr, trening, grønt kort og medlemskap.

Vi produserte totalt fire programmer på Lokal-TV, og jeg vil takke Bjørn Riiser for den velviljen han alltid viste oss i de først årene. *(se videoinnslag 1)*

Midt kampen om å få inn nok medlemmer kan jeg nevne en klubb til som i 1989-90 gjorde det vanskeligere for oss. Sorknes GK får ha meg unnskyldt, men vi var ikke spesielt fornøyde med deres strategi. Der kunne man være fjernmedlem og betale mindre, og få det grønne kortet i løpet av noen timer hos dem. Vi sa litt på fleip at om du tok toget til Sorknes fikk du grønt kort og medlemskap inkludert i reisen. Men vår opptur var nærhet kombinert med masse lokal entusiasme, og det kunne de ikke hindre.

Kampen om formannskapets gunst.

Vi hadde ennå ikke fått signaturen fra kommunen på leie av området, så vi arbeidet i det stille med politikere. Siden Arbeiderpartiet hadde «makta» var det viktig å snakke mer med dem også. Som nevnt visste jeg ikke at Thorvald Stoltenberg hadde pratet positivt om golf, og derfor må jeg må med hånden på hjertet si at jeg ble meget positivt overrasket over hvor lett det var å få dem i tale. Dette gjaldt også både Høyre og Fremskrittspartiet.

Etter disse rundene hadde vi en avtale med NGF og de andre som hadde søkt om å få lov å bygge ny bane, nemlig Maridalen og Bogstad.

Vi skulle avholde en befaring på disse tre områdene - og avsluttet på Bogstad.

Jeg husker sluttreplikken til Rune Gerhardsen som om det var i går, - han sa;

> *"Det blir ikke en golfbane noe sted i Oslo før det er etablert en i øst i byen".*

Det kunne ikke bety annet enn at vi hadde full støtte for vårt forslag. Jeg kan love at det kjentes utrolig deilig, men vi måtte fortsatt vente til formannskapet hadde sagt ja.

11. januar '89 ble banen godkjent.

22 AKERS AVIS/Groruddalen

SPORT

Golf-folket jubler

AKERS AVIS GRORUDDALEN

NR. 5 - 62. ÅRGANG

ONSDAG 18. JANUAR 1989
LØSSALG KR 3,-

...til Groruddalen. Formannskapet vedtok sist onsdag at ...slo skal legges til Tokeruddalen. Golfsportens venner jubler. ...siden Oslos første golfbane — på Bogstad — så dagens lys.

...AV OLE ANDERS LUSTAD

Formannskapet sa ja til bane i Tokeruddalen

Endelig kom godkjenningen fra formannskapet i Oslo, og etter 65 år skal Oslo få sin andre golfbane. Nå var det bare å sette i gang igjen.

Denne godkjennelsen utløste nok en gang masse energi, og det var nødvendig for å klare å holde de opprinnelige planene om å åpne banen i løpet av 1990.

Dog var det mange oppgaver som skulle gjennomføres før vi var der. Nå var det ikke lenger bare en god idé som skulle realiseres, nå kom også den forretningsmessige delen av jobben: Forvaltning av de midler vi skulle låne fra så vel medlemmer som Bergen Bank, samt utarbeidelse av anbudspapirer og valg av entreprenør til bygging av banen og ikke minst valg av banens planløsning.

I dag kan alt virke enkelt, men med de rentene vi hadde fått avtale om, kostet hver hundrelapp 15% mer, og denne steg i løpet av årene over 20%. Så økonomien styrte oss i alle beslutninger.

Før dagens løsning ble valgt, hadde det vært flere forslag, men vi var opptatt av at vi skulle ha flest mulig utfordrende lengder!

Banen, første utkast:

Det første utkastet var en 6-hulls “pitch og put” bane, noe vi raskt forkastet, vi skulle ha noe som kunne utfordre de beste. Målet vårt var å få en bane som fikk aksept og et etterlatt inntrykk som sa at dette var bra, og gjerne mer enn det!

Den planen vi først ønsket hadde klubbhuset plassert opp i Martha Tynes vei, med utsikt over hele banen. Det er faktisk veldig synd at vi ikke klarte å få det forslaget gjennom.

Utslaget på hull-1, skulle gå over Tokerudbekken og første green skulle ligge omtrent der hvor klubbhuset ligger i dag. Slik vi hadde tegnet det ville vi ha søkt om å fjerne vegetasjon, noe som vi erfarte ikke ville bli godkjent uten masse kamp. I tillegg ville denne planen kostet over to millioner kroner mer, pga omlegging av gangveien, så planen ble skrinlagt.

En ny merkedag!

Nå gikk det faktisk slag i slag (treffende beskrivelse!). Vi hadde valgt entreprenør, og den offisielle byggestarten var satt til 15. juni 1989. Før dette hadde vi også hatt konkurranse blant arkitektene. Leif Nilsson, som dessverre er gått bort, ble valgt som vår banearkitekt.

Vi bør også takke Leif for hans innsats. Han var lett å samarbeide med, og hadde mange gode argumenter for hvorfor vi skulle bygge banen slik den er i dag. De andre forslagene som hadde blitt lagt frem hadde flere blinde hull med stor risiko. På et lite område som det vi ha ville det være totalt uakseptabelt å sette sikkerheten ut av fokus. Leifs forslag på hull nr 6 var delvis blindt, men helt uten fare for spillerne. Ha sa at her vil du høre «fore» hele dagen og det er bra! (se video)

Noe av det aller viktigste Leif sørget for var at vi ikke firte på måten vi skulle bygge opp greenene på. Det har klubben spart masse penger på i ettertid. Greener ble bygget opp etter USPGA standard, som fortsatt den dag i dag holder mål. Alle bunkre skulle bygges opp slik at de ikke ville få problemer med regnet. I ettertid tror jeg faktisk at det der ble slurvet noe med å fjerne leiren på enkelte hull, men reklamasjonstiden har nok gått ut her. Fairways ble formet med terrenget og over 2000 trær ble plantet.

Det er viktig å huske at hele baneområdet er bygget oppå den gamle fyllingen. Derfor var det viktig at de tusenvis av meter med drenering ble gravd ned på riktige steder for å sikre at både fairwayene og greenene skulle holde både vær og vind. Det ble kjørt inn totalt rundt 800 store trailerlass med tonn på tonn av grus, singel, pukk, sand og jord.

Vi fikk selvfølgelig overraskelser på grunn av alt som lå i bakken fra de gamle rivnings gårdene som hadde blitt dumpet på dette området. Vi visste de lå der, dekket med flere lag med leire, men noen steder traff vi på store rustne rør og murstein som måtte fjernes for å få ned dreneringen og planert på en skikkelig måte.

Så kom kanskje min største merkedag!

Jeg husker ikke akkurat dato, men jeg ble inviterte opp på visning for å gjennomgå status på planene og fremdrift. For at medlemmene skulle kunne komme i gang med spillet, hadde vi besluttet at de først 6 hull skulle åpnes først og så de siste tre. Denne dagen hadde jeg fått beskjed om å møte på det som i dag er hull nr 9, og der på utslaget stod hele gjengen av arkitekter og entreprenører. Når jeg kom opp, gikk de litt til side for selve utslagsmatten og der lå det et 9-jern og en ball!

Jeg tror aldri jeg har hatt mer nerver og vært mer stolt enn nettopp da, vel å merke i golfsammenheng. De fremmøtte klappet, og Leif ga meg køllen og ønsket meg lykke til med det *aller første* golfslaget på Rommen Golfbane og i Groruddalen Golfklubbs historie.

Jeg traff ballen, men mer husker jeg ikke! At det var en stor dag for meg og for klubben var det ingen tvil om, i alle fall sett med mine øyne!

Banen begynte å ta form. Over er bekken mellom hull to og tre. Under hull-1 våren 1990

Her er det viktig å legge til følgende katastrofe som skjedde. På bildet til venstre ser dere et grønt flott område hvor den første driving rangen skulle ligge. Gresset var litt langt så vi spurte Park og idrett om de kunne klippe for oss. Ja selvfølgelig var svaret som alltid. Problemet var at de fjernet alt gress så det var bare leiren igjen. Ett skikkelig leire høl! Slik ble det, og det tok nesten hele sommeren før det ble grønt igjen.

For de som skulle legge dreneringen ble det enklere, men det er det eneste som kan sies positivt. Dog er det viktig å si at leire eller ikke, det stoppet ingen!

Norges første Golfens Dag 23-24. Mai 1989.

Mandag 22. mai 1989

Aftenposten

GO' aften

GOLFEN'S DAG 23. MAI

PÅ STOVNER SENTER'S NYE KURS- OG KONGRESSENTER – CONVENTUM

Groruddalen Golfklubb presenterer:

- Golf-filmer kl. 12.00–16.00
- Stor golfutstyrs-utstilling kl. 14.00–21.00
- Hovedpresentasjon 1 kl. 17.00
- Hovedpresentasjon 2 kl. 19.30

– Rommen 9-hulls golfbane
– Ny «Driving Range» med kurs og trening
– Hvor spille golf i sommer?
– Bli medlem i Oslos eneste klubb med plass

GRATIS ADGANG FOR ALLE GOLF-INTERESSERTE

arr.: Groruddalen Golfklubb, postboks 4, 0911 Oslo 9

Sponsor:

Stovner Senter

20 min. fra Rådhusplassen

Jeg har også her lyst til å påstå at vi var først ute med flere typer aktiviteter. Vi hadde et klart mål om å folkelig gjøre golfen, derfor inviterte vi til Norges første, - Golfens Dag.

Siden vi ikke hadde klubbhus, valgte vi å arrangere et informasjonsmøte på Stovner Senter. Stovner senter stilte velvillig opp, vi fikk både penger til annonser og gratis lån av kinosalen til presentasjon av filmer og foredrag. I tillegg annonserte sentret om informasjonsdagen, snakk om støtte.

Vi fikk også med oss et ti talls leverandører som stilte ut og demonstrerte varer sine og inviterte til å prøve utstyr dagen etter. Programmet var ganske så komplett. Vi hadde med oss flere foredragsholdere, og Kjell Kaspersen stilte igjen opp på en sporty måte. Vi viste korte filmklipp fra golfturneringer, trening og så presenterte bane og treningsmuligheter.

Igjen hadde vi vært hos lokal-TV og presentert vår første Pro, Cathrine Schrøder, Golfens Dag og åpningen av vår nye "driving range" som skulle åpnes onsdag 24. mai.

24. mai var vi klare med oppfølging av Golfens Dag på driving rangen nede på banens område. Vi har dessverre ingen bilder fra dette arrangementet.

Det gikk slag i slag!

Og som sagt 24. mai åpnet vi vår første Driving range og Proshop. Nå var vi klare til å ta i mot nyskjerige på vårt eget treningsområde.

Som sagt har vi dessverre ikke bilder fra 1989, så disse bildene er fra Golfens Dag i 1990. Her ser vi leverandørene gjøre seg klare til innrykk av hundrevis av nysgjerrige som hadde lyst til å prøve å slå noen baller! Takker Randi Hurlen for bildene.

At dette ble en suksess, er det liten tvil om folk strømmet til i strie strømmer for å slå sitt aller første golfslag.

Resultatet av Golfens Dag var meget positivt, men det varte ikke så lenge. Noen ganger så det ut som det lå automatikk i medlems avgangene. Når vi fikk hundre nye medlemmer inn, gikk det bare noen uker før det var kjempe lekkasje i andre enden. Oftest var det Oppegård GK som vant. Greit nok, men for oss som jobbet med å få finansieringen på plass var det ikke alltid like hyggelig.

Vår første Pro!

Cathrines første uttalelse til pressen var:
"Nå skal jeg få de medlemmene i Groruddalen Golfklubb best mulig" - og det klarte hun!

Vi har masse å takke Cathrine for, ikke minst den jobben hun gjorde med flere av de unge spillerne våre.

Jeg tror kanskje Christian Aronsen, Eirik Næss og Bent Braathen er de som ser tilbake på denne tiden med flest minner, men alle ble glade i denne hyggelig og profesjonelle jenta som hadde vært en av landets beste i flere år. Takk Cathrine!

Om du har lyst kan du møte Cathrine 30 år etter i et lite portrett intervju på golfhistorie.no (video klipp)

Vår første Driving range!

Det er ingen tvil at driving rangen på rommen var det aller beste stede å være for de som hadde blitt «bitt av golf basillen» Her var det folk fra tidlig om morgenen til langt på kvelden og noen var selvfølgelig mer aktive enn andre. At Cathrine også la forholdene til rette for barn og unge var viktig for klubben og hun gjorde en kjempe jobb. Hun hadde pro shop i en stålcontainer, hverken mer eller mindre, men smilte gjorde hun uansett.

Det er nesten utrolig hva vi fikk til nede i dette leirehullet som det var de første månedene i 1989.

Den første konkurransen!

Tro det eller ei, men den første konkurransen var faktisk veldig spennende, selv om vi bare stod på den nye driving rangen og slo baller mot 20, 50, 75 og 100 meters merkene.

Svein Erik Brostigen var arrangør, og det var 18 deltakere.

Det er nærmest litt rørende å lese Akers Avis fra juni 1989.

Fredag 30. juni 1989

VINNEREN: Per Larsen, en av Groruddalens Golfklubbs beste spillere, trakk det lengste strået i klubbens første konkurranse.

Per Larsen var på det tidspunktet klubbens desidert beste, men de unge begynte å puste ham i nakken. For å holde familiens ære oppe havnet Eirik Næss (16) på samme poengsum som Per Larsen, og stemningen var enorm. Per dro det lengste strået i omkampen, men mer enn en spire var sådd i de unge talentene som stod og så på.

Her ser vi et bilde fra den første driving rangen, mens de holder på å bygge green nr 6.

Første Grøntkortprøve på Kjekstad GK!

Jeg tror at dette bildet kan være fra denne dagen, men ingen vet sikkert!

Cathrine Schrøder hadde satt i gang flere kurs, og i samarbeid med Kjekstad GK skulle vi få gå opp til Grønt kort-prøven. Vi var 10 personer som reiste forventningsfulle til denne første prøven. Jeg husker selv at vi skulle reise på ferie til Danmark for å spille golf dagen etter, så vi måtte klare denne utfordringen. Nå var det vel mindre problem for Eirik enn for meg, og han fikk da også klubbens første «Grønne kort». Verre var det med meg. For ikke å lage dette til en lang historie så klarte jeg det med et skrik. På første hull jeg gikk i vannet, så inn i skogen på andre, men jeg hakket meg gjennom og til slutt klarte det grønne kortet med ett slags margin, og ferien var reddet. Det var en av oss ti som ikke klarte kortet på denne første runden, men jeg er ikke i stand til å huske hvem - dessverre!

Arild Wahlstrøms turnering.

Søndag 10. september '89 ble den årlige konkurransen, Arild Wahlstrøms turnering for barn og ungdom, arrangert på Bogstad. Flere av våre unge lovende var med. Jeg husker at kravet var 28 i HCP og at Eirik hadde 32 og måtte skrive seg ned for å få bli med. Dette ordnet hcp-komiteen raskt og effektivt. Jeg tror noe av det samme også gjaldt for Christian Aronsen. Uansett, - dette var en viktig turnering for alle unge golfere og det var vel den eneste utenom NM!

Det som ble alles store overraskelse, var at vi hadde en vinner i våre rekker. Eirik spilte fantastisk bra, uten egentlig å vite hvordan han lå an underveis. At han vant sin klasse etter å ha spilt briljant, overrasket flere av golf lederne i de andre klubbene, og ikke minst foreldrene til Bogstads unge lovende spillere. Det som var viktig for oss, var at vi allerede nå hadde satt Groruddalen på kartet!

Jeg har nå lyst til å løfte frem viktigheten at både "pitch og put", 6 og 9-hulls baner som en meget viktig rekrutterings mulighet. Finnes det et område nær til bebyggelse er det ikke et tiltak å komme seg dit. Nærgolf må være noe NGF og klubber bør prioritere.

Hør gjerne Stephen Neweys mening om dette - se video!

Åpningen av banen!

Banen vokste frem og vi visste at neste år kunne vi ta banen i full bruk, men først skulle vi gjennom vinteren. Ble det tidlig vår, kunne vi kanskje åpne i august eller i september og slik ble det.

Den 22. September '90 inviterte vi til fest. Det var en stor dag med besøk fra flere andre klubber på Østlandet. Det var jo en stor dag på flere måter, det var jo første gang på over 60 år kunne Oslos innbyggere spille golf på en annen bane enn Bogstad.

Golfbanen åpnes

Groruddalen Golfklubb åpner sin nye golfbane på Rommen lørdag 22. september. Byggingen av banen startet i midten av juni 1989. Nå ligger store deler av banen ferdig og venter på sine første golfere.

Golf er blitt en populær sportsgren. Tidligere var den forbeholdt noen få. Heldigvis har dette snudd seg. Sporten er i stadig vekst. Det er derfor ekstra hyggelig at Oslo har fått enda en golfbane. Det er 70 år siden en bane sist ble åpnet i byen.

Mange andre sa; “nå er det mulighet for at noen vanlige mennesker også kan få prøver å spille golf”! Eller for å si det på en annen måte:

Nye spillere fikk kontakt med sporten,
og gjennombruddet for å gjøre golfen folkelig var et faktum.

Det skal også sies at vi fikk masse hyggelige gratulasjoner i talene fra bl.a. Oslo Golfklubb, Park- og Idrettsvesenet, NGF og mange andre gratulanter.

NB! *Dessverre har noen i klubben gjemt en bærepose med bilder så godt at vi ikke finner den igjen. Derfor oppfordrer jeg igjen alle som har noen gamle bilder fra åpningen og ellers om å kontakte meg slik at vi får oppdatert denne artikkelen.*

Sats på de unge.

I klubbens statuetter står det (i alle fall den gangen) at vi skulle ta vare på de unge og jobbe for å få en Norgesmester innen fem år fra vi åpnet banen. I 1990 hadde vi tre juniorer blant de 10 beste på den første « Junior Tour» vi var med på. Vi kunne være stolte av det våre unge talenter hadde oppnådd av golfferdigheter på en gammel søppelfylling nord i Groruddalen i Oslo. Det er ingen tvil om at det i de første årene var stor satsning nettopp på de unge, og takken går til denne komiteen.

De stod på og kjørte land og strand rundt. De levde ut klubbens intensjon, og det ga resultater, både på gutte- og jentesiden. Først og fremst var Christian Aronsen og Marianne Ruud de som markerte seg best, men det aller viktigste var egentlig alle som hadde glede av golfen. Dette bør andre enn meg skrive noe om.

20 Fredag 21. juni 1991 Sport AKERS AVIS/Groruddalen

Golfjuniorer med suksess

Juniorspillerne i Groruddalen Golfklubb tar et skikkelig tak i treneren og løfter ham opp i været. Peter Nilson har mye av æren for at spillerne gjorde det bra i «Junior-tour» i Vestfold.

Nylig kom fire golfspillere tilbake fra «Junior-tour» i Vestfold. Med 4., 6. og 7. plass var Groruddalen Golfklubb blant de beste i konkurransen. Den er bare en av fire delkonkurranser som kvalifiserer til uttagning på treningsleire etc.

– Vi er godt fornøyd med innsatsen til spillerne i Vestfold. I kamp mot 140 spillere fra 14 klubber leverte de en kjempeprestasjon. Vi må være klar over at de andre klubbene stilte med flere aktive. Når vi får så mange gode plasseringer er det sensasjon, sier Peter Nilson, svensk trener for spillerne.

I Groruddalen Golfklubb visste man at spillerne var gode, men ingen hadde regnet med så gode plasseringer. De betegnes som talenter alle sammen.

– Jeg har trent dem i to sesonger og synes de har gjort store fremskritt. De er fortsatt unge, men begynner å bli mer komplette, sier Nilson.

Samtidig forsøkte spillerne å kvalifisere seg til «Talent Cup 91» som skal spilles i Hedmark 7. og 8. august. Nilson regner med at tre spillere stiller opp i «talentkonkurransen».

Under forsøks-kvalifiseringen på tirsdag gjorde regnet det vanskelig for de unge spillerne. Banen ble glatt og forhindret det gode spillet og de gode poengene.

Peter Nilson har fungert som trener i to sesonger og hatt stor fremgang med spillerne. Svensken går under betegnelsen «pro» – som betyr at han er en profesjonell trener.

– Jeg hadde valget mellom å bli spiller eller trener. Skulle jeg spille måtte jeg satse mye mer og det har jeg ikke gjort. Likevel blir det mye spill slik at jeg kan holde nivået oppe, sier Nilson.

Treningen med juniorspillerne foregår på Groruddalen Golfklubbs baner på Rommen. Banen holder høy kvalitet og ble åpnet i fjor høst.

GODE JUNIORER: Blant Groruddalen Golfklubbs beste juniorer er disse spillerne. I helgen fikk de gode plasseringer under «Junior-tour» i Vestfold. På bildet ser vi: Espen Spanli, Christian Aronsen (4. plass), Jan Øivind Ruud (7. plass), Eirik Næss (6. plass), Bent Braathen. Ikke med: Marianne Ruud.

Ikke en ordentlig golfbane!

Å høre uttalelser som : «Rommen er jo ikke en ordentlig golfbane» vekket irritasjon i meg. Dette kom spesielt fra golfspillere som aldri hadde vært hos oss og da heller ikke fått smake på utfordringen som vår bane kunne gi, selv de aller beste.

De kom med kommentarer som at det kun var en «pitch og put»-bane. Jeg ble så provosert at jeg bestemte meg for å arrangere en stor konkurranse for proffer, en såkalt «Skins Game» - turnering. Det var ikke så lett, for jeg kjente jo ikke noen profesjonelle golfere. Tanken ble lagt på is, og i stedet ble en ny turnering født: Rommen Open!

Vi invitere både norske aktive, norske profesjonelle spillere, og amatører fra hele landet, og selvfølgelig både jenter og gutter. Noe av det som også skulle sette oss skikkelig på kartet, var at jeg hadde avtale med TVNorge om sendetid. Jeg finansierte opplegget med penger fra bl.a. Bedriftskatalogen, som den het den gangen, og påmeldingene strømmet inn.

Planleggingen var i gang og første utgave av Rommen Open for både profesjonelle og amatører var et faktum i juni 1991. (video klipp)

Du kan også se flere video innslag fra Rommen og Groruddalen GK på - Golfhistorie.no; https://www.golfhistorie.no/begivenheter/1980/norges-forste-par-3-bane-apnet-i-groruddalen

2021. I skrivende stund, 30 år senere, møtte jeg en av de første spillerne som var med Øyvind Rojahn. Han er i dag er leder for toppidrettsavdelingen i NGF, han sier «det er synd at en så spennende og hyggelig konkurranse som Rommen Open ikke lenger eksisterer».

Jeg ble svar skyldig. Det eneste jeg kan si er at dette skal jeg ta opp med klubben.

De siste avisartiklene jeg har sett er fra rundt år 2000-2001. Kanskje det var de siste.

Onsdag 14. juni 2000 sporten AK

Suksess i Rommen Open

Marianne best hjemme

Marianne Ruud gjør suksess på amerikanske golfbaner. I helgen imponerte hun på hjemmebane i Rommen Open.

MADS R. NILSEN

For halvannet år siden tok Marianne Ruud med seg kollene sine til landet som har nesten like mange golfbaner som McDonald's restauranter. Hun ville kombinere undannelse og golfspilling på toppnivå. Valget ble University of Memphis. Halve skoledagen er økonomi. Resten er golfspilling på universitets-laget.

– Flotte baner, mye solskinn og høyt sportslig nivå. Man kan ikke ha det bedre som golfspiller., smiler Ruud, som de siste fire årene har spilt på det norske landslaget.

IMPONERER I STATENE

Hun er kåret til årets nykommer i den amerikanske universitetsavdelingen skolen hennes tilhører. Det lukker det proffkarriere av.

– Jeg skal gå minst fire år til på skolen. Jeg har bevist i flere mesterskap at jeg spiller jevnt mot de beste i USA. Fortsetter utviklingen er det fristende å prøve seg som proff, sier Ruud, som fremdeles er medlem av Groruddalen Golfklubb.

VANT ROMMEN OPEN: Marianne Ruud fra Høybråten er en av landets beste golfspillere. I helgen vant 21-åringen Rommen Open. Mesterskapet ble arrangert av Groruddalen Golfklubb.

Søndag var hun på hjemmebane i Rommen Open. Favoritten slet med puttingen og var ikke særlig begeistret over sine egne tall.

– Dette var skuffende. 3. eller 4. plass, tippet 21-åringen da hun var ferdig med sin siste runde.

Men da hennes argeste konkurrenter var ferdige med sine hull, fikk hun et smil i ansiktet: De hadde fått noen overraskelser i den sterke vinden og spilt svakt. Tre damer brukte 132 slag til sammen i løpet av helgen: Hege Fylling fra Vestfold Golfklubb, Monica Gunderstad fra Elverum Golfklubb og Marianne Ruud fra Groruddalen Golfklubb. Dermed måtte tricen ut i sudden death for å avgjøre at Marianne Ruud var best...

SPENNENDE SUPER-FINALE

Høybråten-jenta slo de andre i superfinalen med en imponerende birdie (et slag under par).

– Dette var veldig overraskende. Jeg trodde jeg skulle havne langt etter med spillet mitt i de innledende rundene. Vanligvis bruker jeg fem-seks færre slag i løpet av turneringen, sier Ruud.

Norges første profesjonelle golfturnering!

«Skins Game»

Drømmen om å lage en «Skins Game»-turnering hadde ikke blitt borte, og da vi fikk ny pro i ´92 som het Peter Nilson, da ble lyset slått på igjen! Han hadde god kontakt med Per Haugsrud, som igjen var venn med Jesper Parnevik og som på den tiden spilte på PGA touren i USA. Dette var vår virkelige mulighet til å banke Groruddalen Golfklubb skikkelig inn i golfhistorien i Norge.

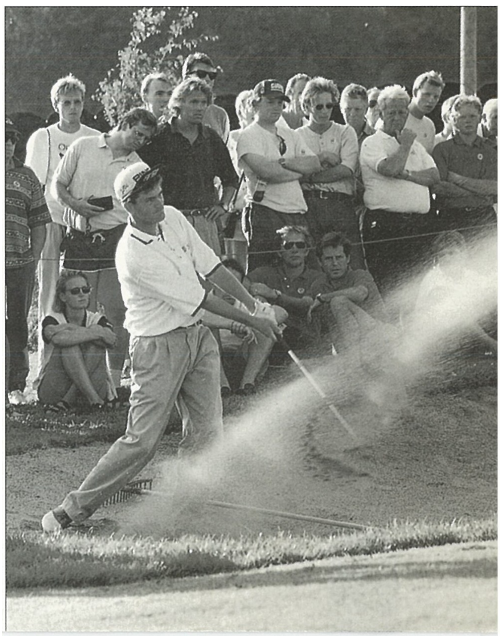

Vi startet planlegging og ikke lenge etter at vi hadde sendt forespørselen til Per fikk vi svaret, - og det ble ja! Nå er det jo slik at de ikke kom fordi de mente at vi var så snille og hyggelige, men fordi vi stilte opp med premiepenger.

«Skins Game» er en turnering hvor det spilles om penger per hull. Om ingen vinner det spesifikke hullet, går beløpet over til neste hull osv.

De fire deltakerne vi fikk med var: Per Haugsrud og Jesper Parnevik, i tillegg Thomas Nilsen og Rick Hartman fra USA. Totalt hadde jeg et premie budsjett på rundt tre hundre tusen kroner. Jesper fikk også betalt for å møte opp, noe vi gladelig skrev en sjekk på!

Her ser vi Per, Thomas og Jesper med sin spesielle brett på capsen

Jeg tror jeg med hånden på hjertet skal si at det aldri hadde vært så mange tilskuere rundt en green på en norsk golfbane tidligere. Til og med Hallvard Flatland i TV-Norge var fornøyd med over 50 000 som hadde sittet sent oppe og sett på reportasjen fra Norges første profesjonelle golfturnering i 1992.

Vi ønsket å få en bekreftelse på hvordan spillerne opplevde banen. Var dette en "pitch og put"-bane eller en utfordrende og morsom 9-hulls par 3 bane?

De bekreftet at banen faktisk var langt mer krevende enn det de hadde forestilt seg. Dette i seg selv gjorde også at det ble mer spennende for deltakerne og ikke minst for alle de fremmøtte.

Så nå hadde vi en gang for alle lagt uttalelsen om «pitch og put"-bane død for alltid.

Klubben har mye å være stolt av, og innsatsen denne dagen ga også penger i kassa! Allerede samme dag avtalte vi en gjentakelse året etter. Se video

Litt fakta om Skins og kostnader!

At denne type aktiviteter koster penger var jeg klar over, og totalt inklusiv oppmøte, flybilletter, premiepenger, TV-produksjon osv, hadde jeg et budsjett på rundt kr. 750.000,- på to år.
Det er mye penger, men jeg tror faktisk Bedriftskatalogen, som den het den gangen, fikk mye igjen for pengene. At vi hadde TV-tid var jo det helt avgjørende for at jeg kunne prioritere bruken av så mye penger. I tillegg benyttet vi aktiviteten internt for å motivere våre selgere og ikke minst gjøre Bedriftskatalogen kjent overfor våre annonsører.

Jeg kan røpe at Bedriftskatalogen begge årene klarte sine budsjetter og da hadde vi jo også forsvart bruken av pengene. (se innslag fra TVNorge i 1993 på golfhistorie.no.

Skins Game ble også arrangert i 1994, og ble da sendt på TV-3 i programmet Golfrevyen.

*)Viktig avklaring!

Flere har kommentert at det var Thorvald Stoltenberg som la grunnlaget for at vi fikk etablert en golfbane på Rommen. Det er ikke korrekt! Bakgrunn for hvorfor Park- og idrettsvesenet hadde planer om et såkalt golfanlegg på fyllinga Rommen kom fra NGF og hadde kanskje noe med at Thorvald Stoltenberg hadde uttalt seg om at golf var viktig. Han hadde nemlig reist mye i Sverige og der poppet det opp nye golfbaner hver måned i mange år.

---Dette hadde selvfølgelig NGF tatt tak i og påvirket Oslo Kommune som hadde pekt på Rommen. (Se video på golfhistorie)

Det er viktig for min historie å være tydelig på at ingen fortalte meg om dette før i 2021, men jeg sender gjerne min takk til Thorvald Stoltenberg for å ha åpnet for mulighetene!